

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Gheorghe Migherea,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea municipală de Gestionare a Fondului Locativ „Nr.20” din Chișinău, în procedura falimentului, împotriva lui Gheorghe Migherea, Raisei Migherea, Mircea Migherea și Olgăi Migherea, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „TERMOELECTRICA” cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 15 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2ra-1669/23

NR. PIGD 2-19204762-01-2ra-07122023)

Recursurile declarate după 01 septembrie 2023. Inadmisibilitatea recursului ca urmare a neinvocării exprese a vreunui temei de admisibilitate în conformitate cu art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în redacția din 01 septembrie 2023, fiind menționat art. 432 din Codul de procedură civilă cu redarea expresă a textului alineatului (1) al acestuia în redacția până la 01 septembrie 2023 și exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel ca fiind emisă cu încălcarea normelor materiale, procedurale și aprecierea arbitrară a probelor.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. M.Țurcan,
Curtea de Apel Chișinău, jud. M. Anton, I.Țurcan, V. Cotorobai,

20 noiembrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa participanților la proces recursul depus de Gheorghe Migherea,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Malanciuc,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 27 decembrie 2019, Î.M.G.F.L. „Nr. 20” din Chișinău, în procedura falimentului, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gheorghe Migherea, Raisei Migherea, Mircea Migherea și Olgăi Migherea, intervenient accesoriu S.A. „TERMOELECTRICA”, solicitând încasarea, în mod solidar, din contul pârâților a datoriei pentru consumul serviciilor locativ-comunale, și anume: energia termică -14 300,64 de lei; bon nr. 1 (GFL)-3 648,12 lei, bon nr. 2 („Apă-Canal”)-1 075,01 lei, iar în total suma de 19 923,77 lei, acumulată până la 01 noiembrie 2019.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că informația din Registrul bunurilor imobile atestă că în calitate de proprietari ai apartamentului nr. xxxxx, str. xxxxx, nr. xxxxx, mun. Chișinău, sunt înregistrați Gheorghe Migherea, Raisa Migherea, Mircea Migherea și Olga Migherea.

3. Totodată, a menționat că informația privind situația despre achitarea serviciilor locativ-comunale reflectă o datorie a pârâților, și anume: pentru energia termică/prepararea apei calde -14 300,64 de lei, pentru deservirea bloc, transportarea deșeurilor, antena TV colectivă, deservirea echipamentului tehnic-3 648,12 lei, pentru apa potabilă/apa menajeră/cota-parte 1 075,01 lei, iar în total suma datorată constituie 19 023,77 de lei, acumulată până la 01 noiembrie 2019, pentru apartamentul nominalizat.

4. În contextul prevederilor art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, art. 51 alin. (4) din Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015 și pct. 17 și pct.18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, reclamantul a afirmat că pentru serviciile publice de gospodărie comunală prestate, se achită costul acestora. De altfel, obligație de achitare de către consumatori a serviciilor comunale conform facturilor este stipulată în art. 37 alin.(3) din Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015.

5. Totodată, a menționat că în cazul prestării serviciilor comunale de administratorul fondului locativ, prestarea serviciilor și încasarea plăților este efectuată în temeiul conturilor personale deschise pe numele pârâtului.

Obligațiunea de achitare a costului serviciilor locativ-comunale prestate urmează a fi pusă în sarcina beneficiarilor, în speță proprietarii/locatarii apartamentului enunțat, care au neglijat obligațiile, în pofida faptului că au fost înștiințați prin intermediul facturilor de plată despre riscul de a fi acționați în judecată în cazul neachitării plăților restante. Până la înaintarea acțiunii în instanța de judecată, pârâții nu au întreprins nicio acțiune privind stingerea datoriei acumulate pentru serviciile locativ-comunale.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin încheierea din 21 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea pârâtului Gheorghe Migherea privind respingerea ca fiind tardivă (excepția de tardivitate) a cererii de chemare în judecată și s-a respins ca fiind tardivă pretenția Î.M.G.F.L. „Nr. 20” din Chișinău, în procedura falimentului, împotriva lui Gheorghe Migherea, Raisei Migherea, Mircea Migherea și Olgăi Migherea cu privire la încasarea sumei de 94,73 de lei pentru serviciul comunal-radio, sumei de 281,68 de lei pentru serviciul comunal – apă caldă („A.C.”), sumei de 486,52 de lei pentru serviciul comunal- energie electrică scară, suma de 2 906,41 de lei pentru serviciul prepararea apei calde, sumei de 9 822,32 de lei pentru serviciul energie termică (încălzire), sumei de 142,90 de lei cu titlu de taxă de stat bonul nr. 1 (ÎMGFL), sumei de 155de lei pentru serviciul apă caldă („CET2”), iar în total suma de 13 889,56 de lei, acumulate în perioada de până la 31 octombrie 2016. În rest, cererea pârâtului Gheorghe Migherea privind respingerea ca fiind tardivă (excepția de tardivitate) a cererii de chemare în judecată s-a respins ca nefondată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

7. La 06 iulie 2021, prin intermediul poștei terestre (Vol.I, f.d.155), Î.M.G.F.L. „Nr. 20” din Chișinău, în procedura falimentului, reprezentată de avocatul Sergiu Coptu, a depus cerere de recurs împotriva încheierii din 21 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea acesteia, casarea încheierii în partea admiterii excepției de tardivitate, rejudecarea cererii și pronunțarea unei noi încheieri de respingere a acesteia.

POZIȚIA INSTANȚEI DE RECURS

8. Prin decizia din 18 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins recursul declarat de Î.M.G.F.L. „Nr. 20” din Chișinău, în procedura falimentului, și s-a menținut încheierea din 21 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

9. În cadrul ședinței de judecată din 02 februarie 2022, Î.M.G.F.L. „Nr. 20” din Chișinău, în procedura falimentului, reprezentată de avocatul Sergiu Coptu, a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat încasarea în mod solidar de la pârâți a datoriei pentru consumul serviciilor locativ-comunale în sumă totală de 6 922,68 de lei (acumulată la situația din 01 decembrie 2021), formată din:-2 104,90 de lei pentru deservirea blocului

locativ, 664,07 lei pentru deservirea echipamentului tehnic, 889,54 de lei pentru serviciul apa potabilă, 3 264,17 lei pentru serviciul comunal de furnizare energie termică (pentru încălzire datorita acumulată în perioada 01 noiembrie 2016-01 decembrie 2021).

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin hotărârea din 12 iulie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Î.M.G.F.L. „Nr. 20” din Chișinău, în procedura falimentului și s-a încasat în mod solidar de la Gheorghe Migherea, Raisa Migherea, Mircea Migherea și Olga Migherea în beneficiul Î.M.G.F.L. „Nr. 20” din Chișinău, în procedura falimentului, suma de 2 104,90 de lei cu titlu de datorie pentru deservirea blocului locativ, suma de 664,07 lei, cu titlu de datorie pentru deservirea echipamentului tehnic, suma de 889,54 de lei, cu titlu de datorie pentru serviciul apa potabilă, suma de 3 264,17 lei pentru serviciul energie termică (încălzire), iar în total suma de 6 922,68 de lei, acumulată la situația din 01 decembrie 2021. S-a încasat în mod solidar de la Gheorghe Migherea, Raisa Migherea, Mircea Migherea și Olga Migherea în beneficiul statului suma de 207,68 de lei, cu titlu de taxă de stat. S-a încasat de la Î.M.G.F.L. „Nr. 20” din Chișinău, în procedura falimentului, în beneficiul statului suma de 416,68 lei cu titlu de taxă de stat, care în temeiul art. 86 alin. (2) din Codul de procedură civilă, urmează a fi achitată după examinarea cauzei, dar nu mai târziu de 6 luni din data adoptării hotărârii.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. La 05 august 2022, Gheorghe Migherea a declarat apel împotriva hotărârii din 12 iulie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe, emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii și încasarea cheltuielilor de judecată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

12. Prin decizia din 15 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Gheorghe Migherea și s-a menținut hotărârea din 12 iulie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

13. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că din suportul probatoriu existent la materialele cauzei rezultă că pârâții Gheorghe Migherea, Raisa Migherea, Mircea Migherea și Olga Migherea sunt proprietari ai apartamentului nr. xxxxx, str. xxxxx, nr. xxxxx, mun. Chișinău.

14. La fel, prin încheierea din 21 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, instanța a admis parțial cererea pârâtului Gheorghe Migherea privind respingerea ca fiind tardivă (excepția de tardivitate) a cererii de chemare în judecată a Î.M.G.F.L. „Nr. 20” din Chișinău, în procedura falimentului, și s-a respins ca fiind tardivă pretenția Î.M.G.F.L. „Nr. 20” din Chișinău, în procedura falimentului, împotriva lui Gheorghe Migherea, Raisa Migherea, Mircea Migherea și Olgăi Migherea cu privire la încasarea

sumei de 94,73 de lei pentru serviciul comunal-radio, sumei de 281,68 de lei pentru serviciul comunal – apă caldă („A.C.”), sumei de 486,52 de lei pentru serviciul comunal- energie electrică scară, suma de 2 906,41 de lei pentru serviciul prepararea apei calde, sumei de 9 822,32 de lei pentru serviciul energie termică (încălzire), sumei de 142,90 de lei cu titlu de taxă de stat bonul nr. 1 (ÎMGFL), sumei de 155 de lei pentru serviciul apă caldă („CET2”), iar în total suma de 13 889,56 de lei, acumulate în perioada de până la 31 octombrie 2016. În rest, cererea pârâtului Gheorghe Migherea privind respingerea ca fiind tardivă (excepția de tardivitate) a cererii de chemare în judecată s-a respins ca nefondată. Prin decizia din 18 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins recursul declarat de Î.M.G.F.L. „Nr. 20” din Chișinău, în procedura falimentului, și s-a menținut încheierea din 21 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

15. Conform informației despre sumele calculate și achitate de către consumatori, eliberată de „INFO BON” S.R.L. și Î.M. „INFOCOM”, pentru locul de consum mun. Chișinău, str. xxxxx, nr. xxxxx, apartamentul nr. xxxxx, sunt înregistrate datoriile în sumă de: 2 104,90 de lei, cu titlu de datorie pentru deservirea blocului locativ; 664,07 lei, cu titlu de datorie pentru deservirea echipamentului tehnic; 889,54 de lei cu titlu de datorie pentru serviciul apă potabilă; 3 264,17 lei pentru serviciul energie termică (încălzire), iar în total în sumă de 6 922,68 de lei, acumulată la situația din 01 decembrie 2021.

16. Totodată, apartamentul nr. xxxxx din str. xxxxx, nr. xxxxx, mun. Chișinău este dotat cu încălzire autonomă și este impus spre plată acest serviciu, livrat de S.A. „TERMOELECTRICA” la cota de 10%. Potrivit procesului-verbal privind controlul instalațiilor tehnice de încălzire din 25 aprilie 2018, ap. xxxxx, str. xxxxx, nr. xxxxx, mun. Chișinău este format din 3 odăi și bucatărie, prin care tranzitează 4 coloane de agent termic (câte 1 în fiecare încăpere). Blocul locativ este format din 10 etaje și dispune de subsol, prin care tranzitează rețelele ingineresti ale blocului.

17. Instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiat argumentul precum că nu sunt obligați să achite pentru energia termică pe care nu au consumat-o, în condițiile în care conform Anexei nr. 7 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și ne comunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, (condițiile deconectării/reconectării individuale de la/la sistemul de încălzire): în cazul deconectării integrale a apartamentului (încăperii locuibile în cămine) de la sistemul centralizat de încălzire, consumatorul va achita plata pentru încălzire în mărime de 10% din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului (încăperii locuibile în cămine), luând în considerație existența pierderilor normative de energie termică în încăperile tehnice (etaje tehnice și subsoluri) care mențin în stare funcțională sistemele

ingineresti de alimentare cu apă și de canalizare în perioada rece, necesitatea încălzirii locurilor de uz comun și imposibilitatea deconectării coloanelor de încălzire tranzitorii. În cazul deconectării integrale deja efectuate a apartamentului (încăperii locuibile în cămine) de la sistemul centralizat de încălzire, cu instalarea altei surse de încălzire pentru întreținerea temperaturii constante în încăperea la un nivel de cel puțin +18°C, consumatorul va achita plata pentru încălzire în mărime de: 10%, începând cu 1 octombrie 2011; 15%, începând cu 1 octombrie 2012; 20%, începând cu octombrie 2013 din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului (încăperii locuibile în cămine). În cazul în care în blocul locativ nu există încăperi tehnice (etaje tehnice și subsoluri), iar în apartamentul (încăperile locuibile în cămine) deconectat de la sistemul centralizat de încălzire nu există coloane de încălzire tranzitorii, începând cu 1 iunie 2016, consumatorul va achita plata pentru încălzirea încăperilor deconectate, stabilită în punctele 8, 8¹, 8² și 8³ din Regulamentul nominalizat, în mărime de 5% din costul energiei termice, calculate pentru un metru pătrat al apartamentului (încăperii locuibile în cămine). Plata stabilită va fi distribuită în aceeași perioadă de încălzire, în mod obligatoriu, de către gestionarul fondului de locuințe sau furnizor la reducerea plăților pentru consumatorii conectați la sistemul centralizat de alimentare cu căldură, conform calculului efectuat și semnat de către gestionar și furnizor, în cazul contractelor încheiate de furnizor cu gestionar, sau furnizor și consumator, în cazul contractelor încheiate direct de furnizor cu consumator. În cazul deconectării parțiale deja efectuate a locuinței de la sistemul centralizat de încălzire, consumatorul va achita plata pentru încălzire în mărime de 20% pentru suprafața încăperii debransate de la sistem și 100% pentru încăperile conectate. Astfel, instanța de apel a apreciat cu certitudine caracterul formal al argumentelor apelantului care nu generează opozabilitate instanței atât timp cât aceste argumente nu au fost confirmate prin alte probe relevante și admisibile.

18. Instanța de apel a remarcat că facturile de plată ale serviciilor comunale reprezintă în sine acte juridice și produce efectele corespunzătoare, astfel încât acestea pot fi contestate în ordinea stabilită de lege, iar până la anularea acestora se instituie prezumția legalității și veridicității facturilor. Deci, atât timp cât există facturi de plată necontestate, valabile până la momentul de față, nefiind revocate de nimeni, ceea ce nu duce la anularea *ex officio* a acestor acte juridice, condiții de valabilitate ale cărora generează și efectele juridice, pe care le produce un act juridic perfect legal, pârâții Gheorghe Migherea, Raisa Migherea, Mircea Migherea și Olga Migherea nu sunt degrevați de obligația de plată a contravalorii serviciilor prestate.

19. Redând prevederile art. 391 alin. (1), art. 395 alin. (1), (6) din Codul civil, instanța de apel a reținut ca fiind justă concluzia instanței de fond privind admiterea pretențiilor privind încasarea în mod solidar din contul pârâților Gheorghe Migherea, Raisa Migherea, Mircea Migherea și Olga

Migherea în beneficiul reclamantului Î.M.G.F.L. „Nr. 20” din Chișinău, în procedura falimentului, suma de 3 264,17 lei cu titlu de datorie pentru consumul energiei termice, acumulate în perioada 01 noiembrie 2016-01 decembrie 2021. Or, odată ce pârâții având calitatea de consumatori ai serviciilor locativ-comunale, le-au acceptat fără obiecții și le-au utilizat în interesul propriu, corespunzător și-au asumat și obligația de a le achita, deoarece se prezumă acordul tacit atât cu volumul și calitatea prestată, cât și cu sumele indicate în facturi.

20. Cu referire la sumele impuse spre plată pentru serviciul apă potabilă, inclusiv cota-parte, la caz s-a constatat, că la situația din 01 decembrie 2021 datoria pârâților pentru serviciul apă potabilă constituie suma de 889,54 lei, citând în context prevederile art.26, art.27 alin.(2) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013. Referitor la volumul adăugător, instanța de fond în mod corect a apreciat ca fiind convingător argumentul, expus în poziția scrisă a reprezentantului reclamantului, Sergiu Coptu din 12 iulie 2022, conform căreia cota-parte a fost calculată o anumită perioadă de timp de către Î.M. „INFOCOM” în temeiul unei prevederi legale, iar la moment această cotă-parte nu se mai include în plată copârâților pentru acest loc de consum. Totodată, instanța a citat art.. 29 alin. (2) din Legea nr. 303/2013 (în redacția inițială), care ulterior a fost modificată.

21. Cu referire la pretenția despre încasarea de la pârâți a sumei de 664,07 lei cu titlu de datorie pentru deservirea echipamentului tehnic, instanța de judecată de asemenea în mod absolut corect și întemeiat a concluzionat că este întemeiată și urmează această sumă a fi încasată în beneficiul reclamantului, or, pârâtul/apelant nu a motivat nici într-un mod dezacordul cu această sumă, indicând pur declarativ că nu are obligația de a o achita.

22. Instanța ierarhic inferioară a reținut că prima instanță corect a calculat sumele datorate de consumatori, aplicând întemeiat termenul de prescripție, iar argumentul apelantului cum că acțiunea urma a fi respinsă ca fiind prescrisă, la fel, este unul declarativ, or, cadrul legal la care s-a făcut anterior referire, clar indică modalitatea și termenul de prescriere a acțiunii civile, instanța de fond identificând corect starea de fapt și circumstanțele pricinii în acest sens, cum și corect a aplicat cadrul legal pertinent situației deduse judecării.

23. În contextul celor enunțate, instanța de apel a conchis că soluția instanței de fond privind modul și mărimea compensării cheltuielilor de judecată este corectă, aceasta fiind conformă prevederilor art. 94 din Codul de procedură civilă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

24. La 04 decembrie 2023, Gheorghe Migherea a declarat recurs împotriva deciziei din 15 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel,

pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii și încasarea cheltuielilor de judecată.

25. În motivarea recursului s-a invocat că decizia instanței de apel nu corespunde exigențelor enumerate la 432 din Codul de procedură civilă, la examinarea cauzei și emiterea deciziei au fost încălcate normele materiale, procedurale și au fost apreciate arbitrar probele de către instanța de apel. Nu s-au luat în considerare probele și argumentele sale și nu li s-a dat nicio apreciere. Toate acestea au dus la soluționarea greșită a cauzei.

26. Contrar prevederilor art. 239, art.241 alin.(5) din Codul de procedură civilă, decizia instanței de apel este nemotivată, iar concluziile sunt expuse într-o forma evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere convenită pretențiilor formulate. Analiza pe care judecătorul o face în legătura cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clara și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere. În context a citat prevederile art. 373 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă. Din interpretarea art. 6 CEDO, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile a dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora. Argumentele instanțelor ierarhic inferioare întru justificarea soluțiilor au la bază doar argumentele reclamantului/intimatului, care nu sunt probate prin dovezi suficiente, concluziile instanțelor vin în contradicție cu circumstanțele cauzei. La fel, nu a fost dată nicio apreciere argumentelor și înscrisurilor prezentate de către pârâți în susținerea și probării poziției lor.

27. În conformitate cu prevederile art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Drept temei a declarării prezentului recurs servesc prevederile art. 432 din Codul de procedură civilă.

28. Un aspect important (respins ilegal de prima instanță și instanța de apel) care denotă că cererea de chemare în judecată este în prim plan tardivă și după neîntemeiată, cu referire la prevederile art. 118 alin.(1), art.122 alin.(1) din Codul de procedură civilă, recurentul a afirmat că reclamantul nu a prezentat nicio dovadă din care să rezulte că datoriile invocate sunt curente. Dimpotrivă informația despre achitarea serviciilor locativ-comunale pentru perioada ianuarie 2011-octombrie 2019 și factura Î.M.G.F.L. „Nr. 20” din Chișinău, în procedura falimentului, pentru 02 octombrie 2019 vin în susținerea poziției sale. Dacă de analizat perioada octombrie 2014 - prezent sumele coincid (cele prezentate în informație

octombrie 2014 și factura din 2019), sunt solicitate tardiv, deoarece nu le achita, fiind excluse mereu din facturi cu mențiuni de refuz până în prezent. Cu referire la prevederile art. 586 alin.(1) din Codul civil (legea veche), după cum reiese din materialele cauzei, reclamantul își bazează acțiunea și pe lista calcului și achitării pentru energia termică pentru perioada 01,artie 2017-01 noiembrie 2019 și factura pentru energie termică din luna aprilie 2019/ octombrie 2019, fiind omis intenționat prezentarea istoricului acestei datorii. La 01 martie 2017 deja este indicată suma datoriei de 12 728,73 de lei, datorie încă din anul 2007, când de fapt părțile au participat în același litigiu, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri, fiind anexată hotărârea la materialele cauzei. Instanța a refuzat încasarea pretinsei datorii. Deci suma este atribuită nelegitim în contextul principiului puterii lucrului judecat sau elucidat. Nu în ultimul rând ordinul de încasare a numerarului din octombrie 2019 pentru apă potabilă/apă menajeră/cota-parte care nu are suport probatoriu, nu cunoaște despre apariția și soarta acestuia, deoarece a achitat conform datelor contorului și datorii nu are.

29. Recurentul a reiterat că cererea de chemare în judecată înaintată este tardivă, depusă cu omiterea termenului general de prescripție în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani, conform art. 267 alin. (2) din Codul civil, care este omis sub orice formă. În temeiul art. 186¹ din Codul de procedură civilă, cererea urmează să fie respinsă ca tardivă, fapt ignorat de prima instanță și instanța de apel. Din conținutul hotărârilor contestate rezultă că probele nu a fost supuse cercetării, însă instanța contrar materialelor cauzei, la fel, menționează că nu a prezentat probe în sensul apărării. Ca rezultat al aprecierii probelor, în temeiul art. 130 alin.(4) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească era obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea probelor prezentate de intimat, cât și respingerea probelor prezentate de către el, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele, ceea ce nu s-a făcut.

30. Cu referire la prevederile art. 118, art. 5, art.22, art.26, art. 27, art. 122 alin.(1) din Codul de procedură civilă, recurentul a menționat că în vederea susținerii poziției sale, a prezentat instanței suficiente probe incontestabile și pertinente în susținerea celor relatate, care corespund cerințelor legislației. La soluționarea acestei probleme, instanța de fond și de apel urma să țină cont de principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale prevăzute de art. 26 din Codul de procedură civilă, astfel încât nici una din părți să nu fie avantajată sau defavorizată în raport cu cealaltă. În conformitate cu art. 9 din Codul de procedură civilă, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sunt stabilite de prezentul cod și de alte legi. În jurisprudența CtEDO principiul egalității armelor semnifică tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața unui tribunal, fără ca una din ele să fie

avantajată în raport cu cealaltă parte din proces. Acest principiu impune fiecărei părți să i se ofere posibilitatea rezonabilă de a-și susține cauza sa în condiții care să nu o plaseze într-o situație de net dezavantajată în raport cu „adversarul” ei. Astfel, instanțele judecătorești ierarhic inferioare, pornind de la o situație de fapt ireală și-au întemeiat concluziile pe circumstanțe de fapt ireale și au aplicat greșit normele de drept material aplicabile litigiului.,

31. La 17 septembrie 2024, Gheorghe Migherea depus cerere, prin care a solicitat să fie examinată cauza cu invitarea participanților în proces, motivând că este obligatorie participarea sa, întrucât instanțele ierarhic inferioare nu au intrat în esența problemei, au ignorat explicațiile și probele prezentate. Respectiv pentru unificarea practicii judiciare și consolidarea jurisprudenței, a menționat că urmează a se expune personal asupra motivelor de fapt și de drept.

32. La 02 mai 2024, Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul poștei, a expediat în adresa intimaților și intervenientului accesoriu copiile recursului declarat și copia încheierii de numire spre examinare a admisibilității acestuia, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire, extrasul din poșta electronică, avizul de recepție, anexate la materialele dosarului (Vol.II, f.d.104-109).

33. Intimații și intervenientul accesoriu nu au făcut uz de dreptul procedural și nu au depus referințe.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

34. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023. În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Din sensul normei de drept enunțate rezultă că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

35. Recursul declarat de Gheorghe Migherea va fi examinat prin prisma temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare de la 01 septembrie 2023.

36. Art. 434 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

37. Art. 440 din Codul de procedură civilă

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

38. Art. 433 din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(1).”

39. Art. 432 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

40. Art. 444 din Codul de procedură civilă:

„Recursul considerat admisibil se examinează fără înștiințarea și audierea participanților la proces, cu excepția recursului în care se invocă întemeiat art.432 alin.(1) lit.b) și e). Completul poate decide și în alte cazuri invitarea participanților în ședință pentru a se pronunța cu privire la recursul considerat admisibil.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

41. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 15 iunie 2023. Decizia motivată a fost expediată către participanții la proces la 02 octombrie 2023, inclusiv prin intermediul poștei electronice (Vol.II, f.d.75). Astfel, recursul declarat la 04 decembrie 2023 este în termen (02 decembrie și 03 decembrie –sâmbătă și duminică).

42. Cu referire la cererea depusă la 17 septembrie 2024 de către Gheorghe Migherea cu privire la examinarea cauzei cu invitarea participanților în proces, prin care a motivat că este obligatorie participarea, întrucât instanțele ierarhic inferioare nu au intrat în esența problemei, au

ignorat explicațiile și probele prezentate și respectiv pentru unificarea practicii judiciare și consolidarea jurisprudenței, urmează a se expune personal asupra motivelor de fapt și de drept, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție învederează că în temeiul art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Totodată, în temeiul art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul considerat admisibil se examinează fără înștiințarea și audierea participanților la proces, cu excepția recursului în care se invocă întemeiat art.432 alin.(1) lit.b) și e). Completul poate decide și în alte cazuri invitarea participanților în ședință pentru a se pronunța cu privire la recursul considerat admisibil. Drept urmare, la caz se impune respingerea cererii cu privire la examinarea cauzei cu invitarea și prezența participanților la proces, deoarece argumentarea recursului a fost formulată cu suficientă claritate și nu este necesară audierea participanților la proces în ședință.

43. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare de la 01 septembrie 2023).

45. Din analiza recursului declarat nu se identifică expres niciun temei de drept prevăzut de art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în redacția în vigoare din 01 septembrie 2023, însă recurentul a menționat art. 432 din Codul de procedură civilă cu redarea expresă a textului alineatului (1) al acestuia în redacția până la 01 septembrie 2023 și a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel ca fiind emisă cu încălcarea normelor materiale, procedurale și aprecierea arbitrară a probelor.

46. Argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii contestate, or, motivele invocate în cererea de recurs sunt similare celor invocate în cadrul judecării anterioare a cauzei, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat corespunzător cu respectarea prevederilor legale.

47. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea repetată a situației (redată în cererea de apel), nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

48. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către

instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

49. În contextul prevederilor art. 432 alin.(2) din Codul de procedură civilă, în cazul invocării în recurs a temeiurilor menționate la alin.(1) lit.d)–f), instanța de recurs verifică dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel, ceea ce la caz nu s-a stabilit.

50. La acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p. 38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

51. Din considerentele redate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Gheorghe Migherea, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare prin prisma art. 433 alin. (1) lit. a), urmează a fi considerat inadmisibil.

52. Din aceste motive, în conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. a), 440 alin. (1) și (2), art. 444 din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge cererea depusă de Gheorghe Migherea cu privire la examinarea cauzei în ședință publică cu invitarea participanților în proces.

Consideră inadmisibil recursul depus de Gheorghe Migherea împotriva deciziei din 15 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Oxana Parfeni